

سفر کسرا

جعفر مدرس صادقی

- ۹ ..... ۱- روشنایی‌ها
- ۱۸ ..... ۲- بلیتِ برگشت
- ۲۲ ..... ۳- اولین وسوسه
- ۲۷ ..... ۴- خوابِ راحت
- ۳۲ ..... ۵- همین امشب
- ۳۹ ..... ۶- بوی عبا
- ۶۱ ..... ۷- بوی نان
- ۶۴ ..... ۸- چشمه‌ی مه
- ۶۷ ..... ۹- عینِ عروسک
- ۷۲ ..... ۱۰- منظره‌ی دریا
- ۷۷ ..... ۱۱- سه‌چرخه‌ی قدیمی
- ۸۰ ..... ۱۲- لب دریا

سفر کسرا

- ۹۰ _____ ۱۳- لغتنامه‌ی آقاجان
- ۹۴ _____ ۱۴- پُل
- ۹۹ _____ ۱۵- قایق سواری
- ۱۰۷ _____ ۱۶- قایق دمرو
- ۱۱۴ _____ ۱۷- آفتاب فردا
- ۱۲۲ _____ ۱۸- شیرمال داغ
- ۱۲۸ _____ ۱۹- قهرمان دنیا
- ۱۳۸ _____ ۲۰- کفشهای گلی
- ۱۴۶ _____ ۲۱- خیابان
- ۱۵۳ _____ ۲۲- قطار خرّمشهر
- ۱۵۸ _____ ۲۳- عکس دسته‌جمعی

روشنایی‌ها

هرچه قطار به خود شهر نزدیک‌تر می‌شد، مه غلیظ‌تر می‌شد. اولین روشنایی‌ها که از مشرق دمید، قطار از میان جلگه‌ی وسیعی می‌گذشت و تا چشم کار می‌کرد مزرعه بود — مزرعه‌های مرزبندی‌شده و منظم — و انتهای منظره پیدا نبود مه بود یا تاریکی. تاریکی رقیق‌تر شد و مه از انتهای جلگه پیشتر آمد و اولین آبادی‌های نزدیک شهر که پیدا شد، مه تا کنار خط آهن پیش آمده بود و کلبه‌های کنار خط آهن را هم گرفت و دیگر پشت سر کلبه‌ها پیدا نبود که مزرعه بود یا باز هم کلبه بود. اول هر آبادی تابلویی بود که اسم آبادی روش نوشته بود. اسمها را می‌شد خواند، چون که تابلوها نزدیک خط آهن بود. پهلوی یکی از تابلوها، دوتا لاشه‌ی تانک بود — تانکهای دشمن — و کمی بعد از آن، محوطه‌ی وسیعی که حصار نداشت اما به پایگاه نظامی می‌ماند: چندتا تانک سالم و یک توپ ضد هوایی و چندتا سرباز میان مه پیدا بود و کامیون نفربری از پایین خاکریز خط آهن، به خلاف مسیر حرکت قطار، داشت می‌رفت به طرف آن محوطه. راننده‌ی کامیون و سربازهایی که پهلودستش نشسته بودند نگاهی انداختند به قطار و خنده‌کنان دست تکان دادند و کامیون که